

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/65/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201054
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: S. V., bytom G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, v konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Scud/37/2011-28 z 13.11.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Scud/37/2011-28 zo dňa 13. novembra 2012 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne zo 17.02.2011 o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi od 01.11.2009 vo výške 131,10 Eur mesačne a jeho zvýšenie od 01.01.2011 na sumu 137,60 mesačne. Krajský súd v priebehu konania o opravnom prostriedku navrhovateľa zistil, že rozhodnutím z 08.02.2012 bol starobný dôchodok navrhovateľa od 01.11.2009 zvýšený na 240,60 Eur a následnými úpravami k 1.januáru nasledujúcich rokov zvýšený tak, že k 01.01.2012 bol zvýšený na 260,90 Eur. K zvýšeniu došlo po preukázaní ďalších dôb poistenia, resp. náhradných dôb rozhodujúcich pre výpočet dôchodku.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že sa súd nezaoberal jeho prácou v Termostave Bratislava a prácou v NVÚ Žabí majer, pre účely vymerania dôchodku. Žiadal, aby krajský súd nariadil zvýšenie vymerania jeho dôchodku a o pridelenie iného sudcu.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vedne správny potvrdiť. Poukázala na to, že u navrhovateľa bolo zohľadnené „obdobie dôchodkového poistenia bolo zhodnotené od 7. augusta 1984 do 30. septembra 1989 na základe potvrdenia o zamestnaní zo dňa 29. septembra 1989, ktoré preukazuje len dĺžku doby zamestnania a nie hrubé zárobky. Navrhovateľ odporkyni oznámil, že doklady preukazujúce hrubé zárobky za dané obdobie nevlastní a ani nevie oznámiť mená dvoch svedkov-

spolupracovníkov, ktorí vykonávali tú istú prácu u zamestnávateľa Termostav, ktorí by na základe vyhlásenia navrhovateľovi potvrdili hrubé zárobky. Nakoľko za roky 1985, 1986, 1987 a 1988 nie je možné určiť osobný mzdový bod a tieto obdobia trvali celý kalendárny rok, z rozhodujúceho obdobia na účely výpočtu priemerného osobného mzdového bodu boli vylúčené v súlade s § 63 ods.7 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Uvedené obdobie bolo navrhovateľovi plne zhodnotené ako obdobie dôchodkového poistenia. K námietke navrhovateľa vo veci nehodnotenia obdobia 1980 až 1984, počas ktorého bol umiestnený v nápravno-výchovnom ústave, podľa potvrdenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 22. septembra 2011 bol navrhovateľ v období od 5. marca 1981 do 26. júla 1984 zaradený ako pracujúci odsúdený, a preto mu bolo uvedené obdobie zhodnotené v celom rozsahu.“

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa oboznámil s dávkovým spisom navrhovateľa a zistil, že napriek výzve odporkyne navrhovateľ nepredložil relevantné doklady o výške zárobkov v Termostave. Doklad predložený aj v súdnom konaní svedčí len o tom, že navrhovateľovi boli v š.p. Termostav vykonávané zrážky zo mzdy, nie však o výške zárobkov. Keďže odporkyni navrhovateľ neoznámil ani mená prípadných svedkov, ktorí by na základe vyhlásenia potvrdili hrubé zárobky, bolo obdobie rokov 1985 - 1988 zhodnotené ako obdobie dôchodkového poistenia, avšak z výpočtu priemerného osobného bodu bolo v súlade so zákonom vylúčené podľa § 63 ods. 7 zákona a podľa § 63 ods. 8 vety prvej zák.č. 461/2003 Z.z. bolo obdobie pre výpočet priemerného osobného mzdového bodu rozšírené pred 1. január 1984. Odvolací súd pritom poukazuje na dôvody rozhodnutia odporkyne z 08.02.2012 na str. 2, 9. odsek, ktoré navrhovateľ odvolaním nenamietal. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že tvrdenie navrhovateľa o nezohľadnení práce v NVÚ nezodpovedá obsahu osobného listu dôchodkového zabezpečenia vydaného k rozhodnutiu z 08.02.2012.

Keďže odporkyňa rozhodnutím z 08.02.2012 upravila na základe doplnenia dostupných dôkazov starobný dôchodok navrhovateľa od jeho priznania, t. j. od 01.11.2009, pričom navrhovateľ neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybnili spôsob výpočtu dôchodku uvedený v predmetnom rozhodnutí, odvolací súd nezistil dôvod na zrušenie rozsudku krajského súdu, ktorý rozhodnutie odporkyne o starobnom dôchodku navrhovateľa potvrdil. Preto ho ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ navrhovateľ žiadal o zmenu rozhodnutia samotný krajský súd, a o výmenu sudcu, taký procesný postup po rozhodnutí súdu prvého stupňa nie je podľa zákona množný. Je tiež na navrhovateľovi, či poskytne v budúcnosti odporkyni súčinnosť pri zistení výšky svojich hrubých zárobkov, napr. označením svedkov, s ktorými spolupracoval.

Podľa § 250kods. 1 a contr. navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.